

Frederiksberg Kommune  
 Industrirådet  
 Justitsministeriet  
 Landbrugsministeriet  
 Ministeriet for Offentlige Arbejder  
 Administrationsdepartementet  
 Budgetdepartementet  
 Landsorganisationen i Danmark  
 Håndværksrådet  
 Ministeriet for Skatter og Afgifter

*Bemærkninger til de enkelte bestemmelser*

*Til § 1*

Lovforslaget tager udgangspunkt i det forhold, at kloakering i dag i altovervejende grad udføres ved kommunal foranstaltning, men lovforslaget tager ikke sigte på at gøre kloakering til en kommunal pligtmæssig opgave. Der kan spores en tendens til, at kommunalbestyrelsen gradvist også overtager private fælles spildevandsanlæg, selv om det fortsat ikke er usædvanligt, at spildevandsanlæg etableres, drives og vedligeholdes af grundejerne i et område.

Bortskaffelse af spildevand og etablering og drift af de nødvendige anlæg hertil er en meget vigtig miljømæssig opgave, hvor finansieringen af anlæggene også spiller en stor rolle.

Som anført i de almindelige bemærkninger kan hverken miljømæssige eller økonomiske hensyn imidlertid begrunde fastsættelsen af så detaljerede regler for betalingen, som tilfældet er i dag.

Det er endvidere væsentligt at få gjort op med de betydelige variationer i beregningsgrundlag, bidragstyper, opkrævningsform m.v., der eksisterer i dag, og ikke mindst at søge bort fra forsøg på at opnå »millimeter-retfærdighed« gennem udarbejdelse af detaljerede, ofte uforståelige og uadministrerbare betalingsregler.

Lovforslaget tilsigter derfor at danne rammerne for udarbejdelsen af ensartede og forenklede regler for afholdelse og fordeling af udgifter til spildevandsanlæg. Lovforslaget har taget udgangspunkt i det ønskelige i, at der etableres en ensartet betalingsordning for offentlige spildevandsanlæg inden for den enkelte kommune.

Spildevandsafgiften for ensartede grupper af udledere skal således som udgangspunkt være den samme uanset geografisk beliggenhed inden for kommunen, og uanset hvilke omkostninger der har været forbundet med etablering af spildevandsanlæg i det pågældende område. Afgiften skal beregnes på grundlag af kloakforsynings samlede udgifter.

Lovforslaget viderefører, hvad der er gældende i miljøbeskyttelsesloven og gælder for kommunale forsyningsvirksomheder, at virksomheden skal »hvile i sig selv«, miljøbeskyttelseslovens § 27 stk. 2. Der må ikke opkræves større samlede bidrag fra de til forsyningen tilsluttede forbrugere, end hvad svarer til omkostningerne ved anlæggets etablering og drift. Princippet indebærer, at der skal være balance mellem den samlede kloakforsynings, ikke det enkelte anlægs, indtægter og udgifter om end ikke i de enkelte regnskabsår så dog over en vis periode.

Dette betyder dog ikke, at kommunalbestyrelsen i forbindelse med meddelelse af tilslutningstilladelse ikke kan stille vilkår for tilslutningen, f.eks. forrensning, tilladelige vandmængder m.v.

Det er således væsentligt for gennemførelsen af en forenklet og forståelig ordning med ensartede regler for betaling, at kloakforsyningen kan betragtes som en kommunal forsyningsvirksomhed på linje med kommunernes varetagelse af forsyningen på en række andre områder, der bygger på princippet om brugerfinansiering, og hvor borgerne tilbydes forsyning på lige betalingsvilkår.

Efter miljøbeskyttelseslovens § 27, jf. den tidligere bestemmelse i vandløbslovens § 74 b hviler bidrag til spildevandsanlæg på vedkommende grundejer. I de hyppigst forekommende situationer, hvor grundejeren er den samme som ejeren af bygninger på grunden, giver dette ikke anledning til tvivl. I tilfælde, hvor bygninger er opført på lejet areal, fortolker man reglerne således, at anlægsbidrag som en slags byggemodningsudgift påhviler grundejeren, medens driftsbidrag kan opkræves hos lejeren.

Under forhandlingerne om udkastet til lovforslaget har der været fremsat ønske om, at denne ordning ændres således, at også anlægsbidrag kan opkræves hos ejeren af de pågældende bygninger, hvorfra spildevandsudledningen sker. Spørgsmålet er bl.a. aktuelt for en række erhvervsvirksomheder, der er anlagt på kommunale havnearealer.

Ved formuleringen »ejere af fast ejendom« i lovforslagets § 1, stk. 2, har man i overensstemmelse med lovforslagets hovedintention om brugerbetaling ønsket at imødekomme disse ønsker, således at ejere af bygninger, der er opført på lejet areal, kan opkræves både anlægsbidrag og driftsbidrag. Det er dog en forudsætning, at de pågældende bygninger er selvstændigt matrikuleret, således at de udgør »en fast ejendom« efter tinglysningsloven.

Med hensyn til hæftelsen for de pågældende bidrag henvises til lovforslagets § 10.